

CARL WILHELM
BAUCK
1808-1877

Introduction et Rondeau
För piano/for piano

Opus 5

Källkritisk utgåva av/Critical edition by Hans-Erik Goksöyr

Levande Musikarv och Kungl. Musikaliska akademien

Syftet med Levande Musikarv är att tillgängliggöra den dolda svenska musikskatten och göra den till en självklar del av dagens repertoar och forskning. Detta sker genom notutgåvor av musik som inte längre är skyddad av upphovsrätten, samt texter om tonsättarna och deras verk. Texterna publiceras i projektets databas på internet, liksom fritt nedladdningsbara notutgåvor. Huvudman är Kungl. Musikaliska akademien i samarbete med Musik- och teaterbiblioteket och Svensk Musik.

Kungl. Musikaliska akademien grundades 1771 av Gustav III med ändamålet att främja tonkonsten och musiklivet i Sverige. Numera är akademien en fristående institution som förenar tradition med ett aktivt engagemang i dagens och morgondagens musikliv.

Swedish Musical Heritage and The Royal Swedish Academy of Music

The purpose of Swedish Musical Heritage is to make accessible forgotten gems of Swedish music and make them a natural feature of the contemporary repertoire and musicology. This it does through editions of sheet music that is no longer protected by copyright, and texts about the composers and their works. This material is available in the project's online database, where the sheet music can be freely downloaded. The project is run under the auspices of the Royal Swedish Academy of Music in association with the Music and Theatre Library of Sweden and Svensk Musik.

The Royal Swedish Academy of Music was founded in 1771 by King Gustav III in order to promote the composition and performance of music in Sweden. Today, the academy is an autonomous institution that combines tradition with active engagement in the contemporary and future music scene.

www.levandemusikarv.se

Levande Musikarv/Swedish Musical Heritage
Kungl. Musikaliska akademien/The Royal Swedish Academy of Music
Utgåva nr 14/Edition No. 14
2013
Notbild/Score: Public domain. Texter/Texts: © Levande Musikarv

Huvudredaktör/Editor-in-chief: Anders Wiklund
Notgrafisk redaktör/Score layout editor: Anders Högstedt
Textredaktör/Text editor: Erik Wallrup

Levande Musikarv finansieras med medel från/Published with financial support from Kungl. Musikaliska akademien, Kungl. Vitterhetsakademien, Marcus och Amalia Wallenbergs Stiftelse, Statens Musikverk, Riksbankens Jubileumsfond, Svenska Litteratursällskapet i Finland och Kulturdepartementet.
Samarbetspartners/Partners: Musik- och teaterbiblioteket, Svensk Musik och Sveriges Radio.

Carl Wilhelm Bauck

Carl Wilhelm Bauck (1808–1877) hade en stark ställning i samtidens musikliv. Inte minst berodde detta på att Bauck var verksam i flera roller, något han i och för sig inte var ensam om. Kombinationen av musikkritiker, lärare, skriftställare, översättare (av bland annat en pianoskola av Czerny och librettot till Mozarts *Don Giovanni*), kompositör och arrangör innebar att han kom att få stort inflytande över musikens centrala kretsar.

Bauck var född i Göteborg och fick sin grundläggande musikkolning i hemstaden. Från 1828 var han organist i Engelska kyrkan, tills han 1832 flyttade till Stockholm. I huvudstaden gav han till en början pianolektioner. Han verkade som musikkritiker i *Aftonbladet* 1842–59 (under signaturen – u –), i *Nya dagligt allehanda* 1860–71, och från 1871 i *Dagens Nyheter*, och var dessutom medredaktör 1853–57 för *Ny tidning för musik*. Bauck var en lärd kritiker som förfäktade klassiska ideal, men stod främmande för en del nyare inslag.

Från 1858 verkade han som lärare i ”musikens historia och estetik” vid Musikkonservatoriet – och publicerade 1862 sin *Handbok i musikens historia från fornverlden intill nutiden* som kom att tryckas i flera upplagor. Bauck gav också ut flera pedagogiska skrifter i musikleära. Som tonsättare komponerade Bauck i enlighet med sina ideal i klassicistisk anda. Han skrev främst musik för piano som var hans eget instrument, men komponerade också sånger och en del kammarmusik. Han blev invald i Kungl. Musikaliska akademien den 16 december 1845, som ledamot nr 313.

© Gunnar Ternhag, Levande Musikarv

Introduction et Rondeau op. 5

Det finns en åskådlig karakteristik av rondoformen i Carl Gollmicks *Kritiska terminologi för vänner af tonkonsten och theatern*, översatt till svenska av Erik Drake 1842: ”Rondo't är nu en mode-artikel. Den, som författar dylika i alla genrer, är rätta mannen. Han finner både publik och förläggare; brillanta och lätta rondo's, med oemotståndliga titlar, äro musikhandeln lockfoglar. Genom dessa ser sig eleven plötsligt försatt på en höjd, utan att veta, huru han kommit dit.”

Att rondogenren hade kommersiell attraktionskraft under 1830- och 1840-talet antyds även av det stora antalet rondotitlar i musikförlagens utgivning under dessa decennier. Wilhelm Baucks *Introduction et Rondeau* op. 5, som publicerades kring 1840, ingick i en serie av pianostycken under rubriken ”Album des pianistes: Collection de compositions faciles et brillantes”. De franska bestämningarna ”brillant” och ”facile” är tidstypiska etiketter som finns på ett otal musiktryck från denna epok, där den förstnämnda signalerade en fashionabel och glänsande musikalisk stil och den senare en modest pianoteknisk komplikationsnivå lämpad för amatörer. Gollmick ger oss sin bild av försäljningsframgångarna för musik av denna typ i citatet ovan.

Ett kuriöst förhållande i Baucks op. 5 är att det inledande temat i Allegro grazioso-satsen inte återkommer längre fram i stycket. Verket är alltså, trots titeln, formellt sett inte ett rondo i vanlig mening. Musikens karaktär är dock typiskt rondo-artad. Och här finns en rytmisk idé som återbrukas genom hela kompositionen i olika gestalter: en melodibildning med en synkoperad betoning av den andra åttondelen i en takt. Wilhelm Bauck komponerade ett tiotal stycken för piano. I *Sjelfbiografisk skizz*, som han satte samman under sina sista levnadsår, karakteriseras de som ”instruktiva pianoverk i Kuhlaus stil”.

© Martin Edin, Levande Musikarv

Källkritisk kommentar

Källmaterial

Denna utgåva av Wilhelm Baucks *Introduction et Rondeau* baserar sig på följande källa (T): ett nottryck publicerat av Östergren Hirsch (ed. nr 60) som återfinns hos Musik- och teaterbiblioteket i Stockholm (signum P/Sv, ex. A).

Texten på omslaget lyder: "Album des Pianistes / COLLECTION DE COMPOSITIONS / *faciles et brillantes* / pour le Piano. / CAH. 2. / Introduction et Rondeau / COMPOSÉ ET DEDIÉ À SON ÉLÈVE / DEMOISELLE LOUISE BERGHMAN / par / WILHELM BAUCK. / Op. 5. / N° 60 / Pr. 32 sch. de B^{me} / STOCKHOLM / Chez Östergren Hirsch".

Kommentarer

Nottexten i föreliggande utgåva utgör en reproduktion av notbilden i T, där utgivarens emendationer har förts in. Justeringar av bågar, förtecken, accenter och artikulation som inte har medfört förändrad läsart har utförts utan kommentar. I övrigt anförs nedanstående anmärkningar.

Takt / System

143 / övre

Anmärkning

Staccato på första tonen tillagt och båge justerad i analogi med takt 145.

144 / övre

Båge och accent justerade i analogi med takt 142.

Carl Wilhelm Bauck

Carl Wilhelm Bauck (1808–1877) enjoyed an important position in the musical life of his day. This was not least due to the fact that he was active in several roles, though he was not alone in this. He came to exert a great influence on the central circles of music through his combination as music critic, teacher, writer and translator (including of a Czerny piano course and the libretto for Mozart's *Don Giovanni*).

Bauck was born in Gothenburg, where he received his basic musical training. From 1828, he was the organist at the English Church, until he moved to Stockholm in 1832. In the capital, he first gave piano lessons. He worked as a music critic for *Aftonbladet* from 1842 to 1859 (using the signature '– u –'), *Nya Dagligt Allehanda* from 1860 to 1871 and *Dagens Nyheter* from 1871 on, and also co-edited *Ny Tidning för Musik* from 1853 to 1857. Bauck was a learned critic who championed classical ideals, but remained resistant to certain more recent features.

From 1858 on, he worked as a teacher in the History and Aesthetics of Music at the Conservatory, and in 1862 published his *Handbok i musikens historia från fornverlden intill nutiden* ('Handbook of the History of Music from the Ancient World to Modern Times') which was printed in several editions. Bauck also published several educational works in musical theory.

As a composer, Bauck wrote in concordance with his classical ideals. He mainly composed for piano, his own instrument, but also wrote songs and some chamber music.

He was elected to the Royal Academy of Music on December 16, 1845, as member No. 313.

© *Gunnar Ternhag*, Levande Musikarv
Transl. Martin Thomsson

Introduction et Rondeau op. 5

A lucid description of the rondo form appears in Carl Gollmick's *Kritische Terminologie für Musiker und Musikfreunde* from 1833 ('Critical Terminology for Musicians and Friends of Music': 'Rondos are fashion items now. To write such pieces of all calibres takes a smart man. He finds both audience and publisher; brilliant, easy rondos for beginners with irresistible titles are the seducement of the music shop. Through them, the pupil sees himself suddenly removed to a height without having had to climb there himself.'

The commercial attractiveness of the rondo in the 1830s and 40s is also indicated by the large number of rondo titles published during these decades. Wilhelm Bauck's *Introduction et Rondeau* op. 5, which was published around 1840, formed part of a series of piano pieces titled 'Album des pianistes: Collection de compositions faciles et brillantes'. The French words 'brillant' and 'facile' are typically found on countless pieces from this epoch, the former denoting a fashionable and sparkling musical style, the latter a modest technical level suitable for amateur pianists. Gollmick gives us his own impression of the commercial success of such music in the above quote.

A curiosity in Bauck's op. 5 is that the introductory theme in the Allegro grazioso movement does not return later in the piece, which means that, formally speaking, it is not a rondo in the usual sense of the term, whatever the title might suggest. The character of the music is, however, typically rondo-like and the composition is centered on a recurrent rhythmic idea – syncopated accents on the second quaver in a bar. Wilhelm Bauck composed a dozen or so pieces for piano. In his *Sjelfbiografisk skizz* ('Autobiographical sketch') which he wrote in his final years, they are described as 'instructive piano pieces in the style of Kuhlau'.

© *Martin Edin*, Levande Musikarv
Transl. Neil Betteridge